● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile 2 3 ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

Epilog temporar la o anchetă intermitentă

ACTUALITATEA

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II.
NR. 5526
4 PAGINI – 25 BANI
VINERI
24 FEBRUARIE 1967

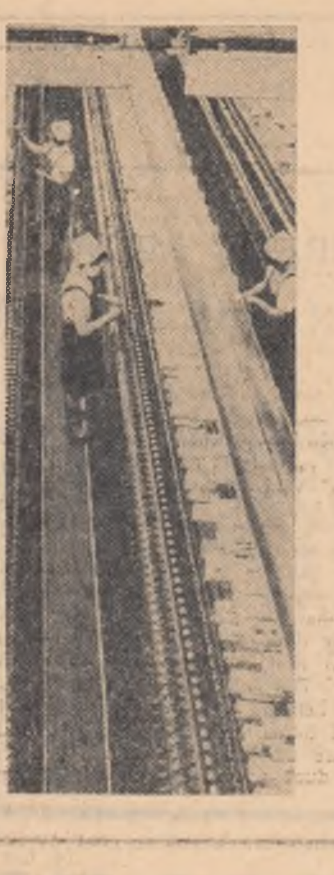

Instantaneu la Filatura românească de bumbac din Capitală
Foto: AGERPRES

În Editura politică a apărut:

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntare la Conferința Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România

20 februarie 1967

DIALOG CU CEI MAI HARNICI GOSPODARI – CANDIDAȚI AI F.D.P.

● LA MĂRĂCINENI – PITEȘTI

Din cîntecul brigăzii de elevi de la Școala generală din Mărăcineni - Pitești, care a prezentat un scurt program artistic la întîlnirea cu Gherghina Pîrvu, candidata circumscripției 15 cu alegătorii, am aflat că în sat a fost introdusă lumina electrică în majoritatea caselor, au fost construite 7 poduri din beton, s-a construit prin muncă patriotică o conductă de alimentare cu apă, economisindu-se astfel peste 200 000 lei.

Pentru buna întreținere a gospodăriilor, proprietate personală, a străzilor și instituțiilor respective, comuna a ocupat în ultimii ani locurile I și II pe oraș pentru înfrumusețare, iar anul trecut locul III pe regiune.

„S-au realizat multe lucruri, a spus în cuvîntul său alegătoarea Dumitra Tănase, dar mai sînt încă multe de făcut, cu ajutorul nostru și cu sprijinul tovarășei deputate pe care noi am propus-o și în acest an, pentru că o cunoaștem și îi apreciem activitatea".

„Acțiunea de înfrumusețare să fie dirijată și către cartierele mărginașe; nu înseamnă că dacă sîntem fruntași să neglijăm străzile laterale, a propus Petre Adam".

„Am și eu o propunere — a spus Nicolae Petreanu. Deși sîntem în imediata apropiere a orașului, activitatea culturală nu e satisfăcătoare, aceasta și din cauza spațiului restrîns pe care ni-l oferă sala destinată căminului. Să dăm viață proiectului de a înălța în comună un cămin cultural, pentru ca tineretul nostru să-și găsească aici mijloace corespunzătoare de petrecere plăcută a timpului liber".

Discuțiile au continuat subliniind coordonatele activității viitoare a cetățenilor din circumscripția 15, dornici și hotărîți să ridice satul lor mereu mai sus pe treptele frumuseții și bogăției.

VASILE RĂVESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Argeș

Utecista Ana Crișan, candidată a F.D.P. în circumscripția nr. 15 din comuna Botiz, raionul Satu Mare

...ȘI LA BRAN

Oamenii vorbeau pe rînd cu chibzuială și măsură, cîntăreau cu grijă fiecare vorbă, fiecare faptă. Vorbeau potolit și fără gesturi, sobru și înțelepți despre problemele lor, ale comunei în care muncesc și trăiesc. Tovarășul Vasile T. Nan, președintele cooperativei de consum din localitate se afla în mijlocul alegătorilor săi, al celor care l-au propus pentru a 5-a oară candidat din partea F.D.P. în circumscripția electorală comunală nr. 18 — Bran.

„Am realizat cu ajutorul statului un pas însemnat spre continua modernizare a comunei noastre — spunea tovarășul Nan. Toate satele aparținătoare comunei au fost electrificate, aparatele de de radio și televizoarele au pătruns în casele mai tuturor țăranilor ca niște lucruri firești. Prin contribuția dv au fost înălțate, în ultimii doi ani, un nou cămin cultural și o nouă școală cu 8 săli de clasă. Au fost întreprinse apoi lucrări mai mici dar la fel de importante pentru comună. S-au amenajat 14 000 m.p. de zone verzi, a fost asfaltat un loc de parcare auto în fața muzeului, s-au lărgit și pavat importante porțiuni de drumuri.

LAL ROMULUS
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Brașov

(Continuare în pag. a II-a)

La revedere, pe duminică!

NOI CONSTRUCȚII ÎN S.M.T.

ORADEA (de la corespondentul nostru)

Anul acesta, în mai multe S.M.T. din regiunea Crișana, vor fi executate diverse lucrări de sistematizare și modernizare. La S.M.T. Tileagd, raionul Aleșd, au început lucrările în vederea construirii atelierului central cu dependințe, drumuri, încălzire centrală etc. La sfîrșitul acestei importante lucrări, reparațiile din această unitate se vor putea face în flux tehnologic.

Importante lucrări de construcții-montaj se află în stadiu de finisaj la S.M.T. Nușfalău, Valea lui Mihai, la Sebeș și Ghiorac. Sînt pe terminate, de asemenea, blocurile de locuit la S.M.T. Săcuieni.

Valoarea totală a lucrărilor de construcții-montaj ce se vor executa în acest an la S.M.T. din regiune se ridică la peste 2 500 000 lei.

Oră de desen la clasa anului II D, Grupul școlar profesional și tehnic din Suceava

„JUSTIFICĂRILE DE NISIP" NU SCUZĂ CALITATEA NECORESPUNZĂTOARE A PRODUSELOR REFRACTARE

LA FABRICA DE PRODUSE REFRACTARE ALBA-IULIA

Intrată în funcțiune de aproape doi ani, Fabrica de produse refractare din Alba-Iulia dispune de utilaje și agregate dintre cele mai moderne. Colectivul care o deservește este și el tînăr (media de vîrstă 28 de ani), harnic și entuziast. Existau deci de la început condiții ca în scurt timp să fie depășite greutățile inerente oricărui început, ca fabrica să dea produse la nivelul tehnicității utilajelor de care dispune.

Lucrurile nu s-au petrecut însă așa. **ANUL TRECUT, FABRICA A LUCRAT CU PIERDERI DE PESTE 11 MILIOANE LEI, DATORATE ÎNDEOSEBI CALITĂȚII NECORESPUNZĂTOARE A PRODUSELOR. AU FOST REBUTATE MAI BINE DE 4 000 TONE DE CĂRĂMIDĂ REFRACTARĂ ȘI ȘAMOTĂ, ÎN VALOARE DE PESTE 3 MILIOANE DE LEI, FĂRĂ A MAI VORBI DE NUMĂRUL MARE DE REFUZURI ȘI DECLASĂRI A CĂROR VALOARE ESTE DE ORDINUL SUTELOR DE MII. PROCENTUL DE REBUT A AJUNS, BUNĂOARĂ ÎN LUNA FEBRUARIE, ANUL TRECUT, LA 18 LA SUTĂ,** cifră care caracterizează cum nu se poate mai bine „atenția" pe care conducerea fabricii a acordat-o îmbunătățirii calității produselor. Motivele rebutului, refuzurilor și declasărilor sînt multiple: fisuri și crăpături, muchii și colțuri rupte, deformări, abateri de la dimensiuni, refractaritate și porozitate necorespunzătoare etc.

Să încercăm o trecere în revistă a celor care „au pus umărul" la deschiderea orificiilor de scurgere a fondurilor alocate și care au făcut ca și în prezent situația să nu prezinte simptome certe de ameliorare.

Curios este faptul că tovarășii din conducerea fabricii consideră această situație ca fiind normală, mulțumiți chiar că lucrurile nu stau și mai rău. Efectul acestei poziții: **anual se irosesc mii de tone de materie primă (parte adusă din import), se consumă fără finalitate o mare cantitate de muncă.**

Bineînțeles, nu lipsesc jus-

AL. BĂLGRĂDEAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

(Continuare în pag. a III-a)

Șalandă maritimă autopropulsată

Constructorii navali din Turnu-Severin au realizat o nouă variantă de șalandă maritimă autopropulsată, destinată exportului. Nava este acționată de două motoare Diesel a 300 CP fiecare și are o magazie complet deschisă, cu o capacitate de 500 m.c.

Șalanda este destinată transportului pămîntului dragat provenit de la săparea canalelor maritime sau de la lucrări portuare. Ea poate naviga pe mare cu o viteză de 8 noduri, avînd posibilitatea să parcurgă și regiuni cu ghețuri sparte. Prin caracteristicile tehnice, această navă se situează la nivelul produselor similare din alte țări.

(Agerpres)

CADRAN

TEATRUL ȘI PUBLICUL SĂU

Uneori, din ce în ce mai rar, condeiul unei rubrici, pasagere sau nu, de cronică teatrală adormit de alergătura de peste zi în fotoliul cu invitație din sala de teatru se trezește intempestiv interpelînd conducerea teatrului în numele „publicului care cere" în numele „publicului care vrea". Nimic de zis dacă publicul cere. Căci teatrul e, în rațiunea sa primară, pentru public și mult mai tîrziu relația se alcătuiește și altfel. Dar ceea ce uită condeierul care numai de insomnie nu se poate plînge e că o consultare largă, un fel de sufragiu al preferințelor de repertoriu, cu publicul, practic este imposibil de făcut și dacă s-ar face (căci este imperioasă nevoie de un institut de sondare a opiniei publice) la ce rezultate am ajunge? Sugestiile nu trebuie căutate prea departe. Opoziția justificată la un film ca Minunata Angelica a primit replica comercială: se face planul. Deci o largă afluență de public. Sfîntul uzurpat la televiziune de Baronul a început să fie invocat de maldăre de scrisori sosite la televiziune. Și în sfîrșit o aproape reală sondare de preferință se face (minus dorința expresă de a-și auzi numele difuzate în eter), la „O melodie pe adresa dumneavoastră" cînd, ascultată cu consecvență, „Prieten drag" riscă să intoxice sentimentele maritale robuste ale tinerilor. Ba, mai mult mutînd zona selecției prin sufragiu majoritar într-o altă instituție, avînd același rost de instrucție, vom vedea ce rezultă. Voi aminti aici anecdota imaginată în urmă cu două decenii de G. Călinescu într-unul din săptămînalele sale de cultură. Dacă toți, sau majoritatea tinerilor, spunea el, admiși la facultatea de matematică,

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a II-a)

RAIDUL NOSTRU

ORA BARULUI SĂ FIE ORA BUNULUI GUST !

În viața de noapte a marilor orașe barul constituie un punct de atracție care nu mai trebuie explicat. Un eveniment fericit în familie, o aniversare sau pur și simplu o bucurie oarecare pe care vrem s-o sărbătorim altfel decît de obicei, și iată-ne îndreptîndu-ne spre firmele de neon colorat ce se aprind în orele tîrzii ale nopților. Să pătrundem, așadar, dincolo de ușile din cristal curat, vegheate de portari înveșmîntați în uniforme ce amintesc de mareșalii de la curțile imperiale ale burbonilor.

Cronică la „Continental"

Strălucitor și elegant, barul „Continental" le impune vizitatorilor o ținută pe măsură. Serviciul este ireproșabil, orchestra bună, clienții se simt bine. O ultimă bătaie de gong și începe programul artistic, fix la miezul nopții. Varietăți sau music-hall, oricum ar fi numit, spectacolul de bar are o tradiție respectabilă și a dat uneori glorii care au urcat pe cele mai mari scene ale lumii.

Dar, la „Continental" ora music-hallului este, deseori, și ora surprizelor neplăcute. Amestecul servit spectatorilor timp de o oră drept program artistic este, deocamdată, departe de a furniza glorii. Este un spectacol tern, purtînd pecetea improvizației (aduce aminte de termenul, mai puțin estetic, „șușanea"). Și e păcat de Mihai Ciucă, realmente un actor de mîna întîi al genului, ca și de tînărul care execută un excelent număr yoga sau de Trio Caban, talente a căror personalitate e diluată de aspectul general al spectacolului. Preludiul, alcătuit dintr-o melodie anonimă cu un text la fel de banal cum sînt cele de la programele de reclamă muzicală este de fapt un text publicitar. (La Continental petreci de minune — etc. etc). Numerele dansante („Amore", „Pasiune" ș.a.) au o coregrafie simplistă. Și avem în București atîția coregrafi de talent! Nu-ți poți da seama dacă dansatorii au sau nu talent pentru că programul lor poate fi improvizat de toți tinerii dotați cu puțină fantezie și simț muzical. Prea mult loc în economia spectacolului îl ocupă dansul așa-zis „indian" (de n-ar veni vreodată la bar și vreun indian autentic) și melodiile indiene, reminiscență din vremea de zgomotoasă glorie a „Vagabondului" lui Raj Kapoor. Cu toate eforturile

ATANASIE TOMA
VIOREL RABA
TUDOREL OANCEA

(Continuare în pag. a II-a)

PE ŞANTIERELE MUNCII PATRIOTICE DIN RAIONUL LĂPUŞ

6000 DE TINERI ŞI... O SUTĂ DE PLOPI

...Deocamdată, grupuri de tineri sapă gropile în care vor fi plantaţi puieţii de plop, de brad sau fag. Numai că săpatul se face într-un mod curios. În preajma unei gropi stau cîte 50—60 de tineri. Ceva mai încolo — alte gropi şi cam tot cîte 50 de tineri lîngă ele. Stau în şir indian şi fiecare scoate cîte o singură lopată de pămînt. Activişti ai comitetului raional U.T.C. se plimbă printre ei şi veghează ca nu cumva vreunul să scoată două lopeţi de pămînt. Şirurile înaintează încet: omul şi lopata, apoi din nou omul şi lopata. Nu le ajunge însă rîndul la toţi. La a douăzecea lopată groapa este gata. Ceilalţi 30 de tineri îşi cer drepturile.

— Vrem să plantăm şi noi! Şi cîţiva reuşesc să înfigă hîrleţele în pămînt. Activiştii se reped la ei strigînd:

— Opriţi-vă! nu mai e nevoie, ne-am îndeplinit angajamentul.

— Ceilalţi o să veniţi la anul! Opriţi-vă...ă...ă!

Scena pare, fără îndoială, de domeniul fantasticului. Cu toate acestea, ea devine perfect posibilă dacă precizăm următoarele amănunte: Comitetul raional Lăpuş al U.T.C. şi-a propus, prin angajamentele sale solemne ale acestui an, să planteze cu tineretul din raion 100 de plopi (citez din minuta încheiată cu Ocolul silvic: *„plop negru hibrid: 100 buc"*). Dacă împărţiţi aceşti 100 de plopi la cei 6 200 de tineri din raionul Lăpuş vă veţi convinge că scena de mai sus se poate întîmpla oricînd.

Stau de vorbă cu tovarăşul *NICOLAE TUSAN*, prim secretar al Comitetului raional Lăpuş al U.T.C. În birou e cald, în cană apă proaspătă, la radio „o melodie pe adresa dv." Îmi întinde, cu un gest de mîndrie reţinută, lista cu angajamentele lor privind munca patriotică pe anul în curs. *„Ne-am propus obiective mobilizatoare, spune dînsul, obiective realiste"*. Tonul e atît de convingător, interlocutorul pare atît de convins, încît nici nu-ţi vine să te mai uiţi pe hîrtie. Pare deplasat să mai întrebi în birou (cald, cu apă proaspătă în cană) dacă angajamentele sînt totuşi realizabile... Nu cumva entuziasmul comitetului raional U.T.C. a întrecut posibilităţile reale? Dar cei 100 de plopi stau negri pe foaia albă de hîrtie alături de celelalte angajamente: *„plantat plop negru hibrid: 100 buc."*

Din cei nu mai mult de 8 000 de plopi pe care îi are în plan ocolul silvic, comitetul raional U.T.C. „şi-a ales" probabil ce-a fost mai bun, altfel nu poate fi explicat acest *„angajament mobilizator"*. Pentru că tot cam 100 de plopi au plantat în anul trecut numai elevii liceului din Tg. Lăpuş în jurul stadionului din localitate. Dar cum? Din cele nouă clase ale liceului au ieşit la muncă numai cîte 15 băieţi, care au lucrat în două-trei după amieze cîteva ore. Aşadar, în numai cîteva după amieze elevii liceului ar fi putut şi anul acesta să realizeze angajamentul pe un an întreg al comitetului raional U.T.C.

Despre capitolul acesta am stat de vorbă şi cu doi tineri din comuna Cerneşti — Gheorghe Santa şi Ioan Blaj — pe care i-am găsit tocmai la o activitate în temă: stropitul pomilor dintr-o livadă. Împreună cu ei am calculat că pentru săparea gropii, înfiptul puietului şi acoperitul său, trebuie cel mult o jumătate de oră. Ceea ce înseamnă că fiecare din ei ar putea în 8 ore de muncă, să planteze cel puţin cîte 16 plopi. Şi cei doi tineri m-au asigurat că în 3 zile de muncă, dacă ar începe la 8, ca funcţionarii, n-ar mai rămîne nimic din cei 100 de plopi. Noroc că băieţii nu şi-au luat în serios promisiunea! Altfel nu ştiu ce le-aţi mai fi dat de lucru celorlalţi 6 198 de tineri, tovarăşe prim secretar!

Obiectivele muncii patriotice ale Comitetului raional Lăpuş al U.T.C. nu se reduc însă doar la atît. Mai sînt încă multe obiective şi aproape toate la fel de „realiste" ca acesta. La capitolul „împăduriri în fond forestier" citim: 20 hectare şi anume 10 hectare la Cavnic, 5 hectare la Văleni. Restul... unde dă domnul. Dar la Cavnic, am aflat noi de la Ocolul silvic, urmează să fie împădurită o suprafaţă de aproape 50 hectare. Din nou de ce tovarăşul prim secretar „şi-a ales"... „ce e mai bun". Vedeţi şi dumneavoastră ce încredere are dînsul în posibilităţile tineretului din raion. Şi cît de bine îl cunoaşte! Anul trecut, numai 120 de tineri din comuna Berinţa au împădurit 25 hectare; ei singuri, cu mîinile lor. *„Nu erau prevăzute în plan"* — ne spune tovarăşul prim secretar. Probabil de aceea nu a avut încredere că s-ar putea face şi anul acesta. Ca şi cum tinerii ar sta să-l întrebe mereu pe tovarăşul prim secretar ce are în plan şi ce nu. Aşa de exemplu, în plan mai sînt trecute şi 500 kg. seminţe forestiere. *„Dar 500 kg. ar putea strînge numai cei de la Băiuţ"* îmi spune secretarul comitetului comunal U.T.C. Cerneşti. Şi, drept dovadă, cei de la Cerneşti s-au angajat şi ei, indiferent de planul raionului, să strîngă 200 kg seminţe. Vedeţi atunci, tovarăşe prim secretar, aproape jumătate din plan o să vi-l facă o singură comună!

Dar lucrurile cele mai importante şi caracteristice raionului Lăpuş sînt plantările de pomi fructiferi. De la un an la altul suprafeţele de livezi din cooperativele agricole se extind. Despre aceste obiective, care ar fi trebuit să stea pe prim loc, în „planul" prezentat de tovarăşul Nicolae Tusan nu se suflă nici un cuvînt măcar. Anul acesta în raion vor fi plantate încă 110 hectare cu pomi fructiferi: la Drăghia şi Cerneşti cîte 20 hectare, la Fînaţe şi Berinţa cîte 10 hectare ş.a.m.d. Tinerii din comunele respective şi-au propus, bineînţeles, să sprijine şi ei lucrările pentru că livezile tinere aparţin în mod firesc... tineretului. Numai în planul comitetului raional U.T.C. nu puteai vedea nimic. Şi asta pentru simplul motiv că *„un asemenea obiectiv nu era prevăzut în ghidul orientativ, trimis de regiune"*. (Sînt exact cuvintele tovarăşului prim secretar). Într-adevăr, nu era, dar tovarăşul Tusan nu a mai văzut în josul paginii o notă: *„comitetele U.T.C. vor putea stabili şi alte obiective de muncă, în funcţie de specificul localităţii"*. Dînsul a şters dintr-un condei cea mai importantă lucrare a raionului, pentru că nu era prevăzută în „ghidul" regiunii. Asta înseamnă că a şters-o şi din preocupările tinerilor cooperatori? Greu de crezut! Mai tîrziu cînd şi-a dat şi el seama, tovarăşul Tusan a trecut într-un alt plan de măsuri şi obiectivul acesta: *„plantat pomi fructiferi: 4 000 buc."*. (Calculele arată că la un hectar se pot pune în medie 180 puieţi. Asta înseamnă că pe cele 110 hectare se vor înălţa la sfîrşitul anului aproape 20 000 pomi fructiferi.) Chiar dacă la comitetul raional U.T.C. „planul" e de numai 4 000, ca de obicei tinerii vor pune umărul la treabă şi o vor face pînă la urmă. De altfel, anul trecut, comitetul raional U.T.C. îşi propusese în plan numai 5 000 de pomi fructiferi, dar de realizat s-au realizat peste 17 000.

Aşa îi place, probabil tovarăşului prim secretar: să se poată lăuda că şi-a depăşit angajamentele de 2 ori, de 3 ori, de 7 ori...

Bine se mai lucrează la Comitetul raional Lăpuş al U.T.C.!

D. MATALĂ

1700 de excursionişti

GALAŢI (de la corespondentul nostru)

Excursiile, cunoaşterea regiunii, a noilor obiective industriale şi social-culturale ale ţării, constituie o veche pasiune a brăilenilor.

Că e vorba de o incontestabilă pasiune ne-o dovedesc cifrele. 1 700 de elevi, tineri muncitori, tehnicieni, ingineri şi profesori au vizitat diferite locuri istorice şi muzee din regiune, au fost oaspeţii Bucureştiului, Braşovului, Sibiului sau ai unor localităţi turistice montane. Pasiunii de care aminteam i se alătură atenţia cu care agenţia O.N.T. Brăila colaborează cu Comisia de sport şi turism din cadrul Comitetului orăşenesc Brăila al U.T.C.

AUTORI ŞI EROI TINERI ÎN

DRAMATURGIA ORIGINALĂ

OPINII

Epilog temporar la o anchetă intermitentă

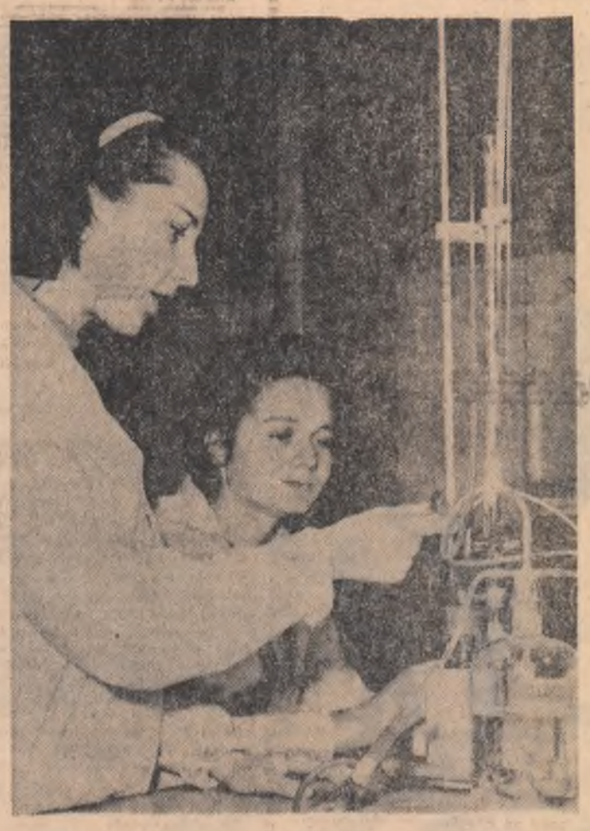

În laboratorul serviciului cercetări de pe lîngă Combinatul chimic — Borzeşti

Dacă afluenţa de nume noi, acumularea de experienţe serioase este o condiţie vitală a evoluţiei literare, cu atît mai îngrijorătoare se dovedeşte lipsa de progenitură în unele sectoare. Observasem în cadrul anchetei despre dramaturgia originală, precaritatea debuturilor. Răspunsurile provocate de anchetă, primite de la personalităţi ale vieţii noastre dramatice şi teatrale, confirmau observaţia şi „încurajau îngrijorarea". E cazul să intrăm în panică! spuneau într-un mod sau altul răspunsurile. Dar într-o panică dinamică, eficace. Absenţa tinerilor este un semnal de alarmă pentru că anunţă o perioadă nu numai de conservare şi uzare a aceloraşi nume de mult recunoscute dar şi de inerţie a gîndirii dramatice, de stagnare a ofensivei creatoare. Şi totuşi opinia unanimă a fost că **nu resursele artistice ar lipsi, ci stimularea lor.**

Un regim protecţionist pentru debutanţii care promit beneficii artistice — a fost ceea ce au reclamat fără excepţie toate răspunsurile primite. La realizarea lui trebuie să concure teatrele, revistele literare, editurile. Convergenţa eforturilor şi a grijii lucide ar putea provoca şi în dramaturgie o afluenţă de energii, de căutări. **Şi numărul este o condiţie a „demarajului" artistic.** Marele dramaturg pe care aşteaptă să-l aclame toate teatrele şi toate revistele nu se poate naşte prin „concepţie imaculată".

Ca şi în proză sau poezie trebuie detectate şi protejate pasiunile promiţătoare. A repudia acum încercările dramatice pe criterii estetice maximale este numai comod nu şi oportun. Adevărata responsabilitate este aceea care îndrăzneşte să salute în imperfecţiunea prezentă o virtuală forţă estetică, să facă deci „concesii" salutare. E o chestiune de dialectică dar mai ales de curaj. Şi apoi există o critică! Ca întotdeauna — genus irritabile — criticii vor echilibra prin exigenţă — tot salutară — „largheţea" recomandărilor. Or, dacă încercările dramaturgice nu izbutesc să devină publice, critica nu funcţionează, nu are pe ce. E cazul să ne complicăm existenţa.

„Experienţa de director de teatru m-a făcut să constat că tineri „nebuni întru dramaturgie" există. E adevărat că ei practică o altfel de literatură dramatică decît cea cu care sîntem obişnuiţi... Dar a-i condamna aprioric pe aceşti tineri începători devoraţi de pasiunea teatrului, la tăcere, mi se pare inadmisibil. M-am săturat să strig în gol că avem nevoie în acest sens de o iniţiativă administrativă organizată. Cînd se va înţelege că teatrele noastre, aşa cum sînt structurate, n-au posibilitatea să întreprindă pe o cale largă, sistematic şi ştiinţific, „experimente"? Cînd se va înţelege că aceste experienţe şi crearea unui laborator al dramaturgiei originale, în special tinere, nu reprezintă o hachiţă „intelectualistă" ci o condiţie de dezvoltare a scrisului nostru dramatic".

Opinia lui Horia Lovinescu, optimismul şi nemulţumirea, le-am întîlnit exprimate în termeni apropiaţi, la Radu Penciulescu.

Modul de funcţionare al teatrelor noastre la ora actuală nu îngăduie prea multă temeritate în stabilirea repertoriului. Piesele alese în condiţiile actuale trebuie să asigure rentabilitatea teatrului... De aceea intenţia de a propune texte dramatice noi, autori necunoscuţi, formule mai dificile, se ciocneşte de severitatea imperativului financiar. E explicabil că numărul dramaturgilor debutanţi este foarte redus". Preocuparea pentru o circulaţie de nume noi — care, din păcate, s-ar părea că nu e generală la conducătorii de teatre — e contrariată deci de structuri administrative inerte.

„Un teatru, pentru a putea fi un adevărat laborator al dramaturgiei originale, spune Radu Penciulescu, **trebuie să dispună de formele mici ale spectacolului. O sală mică, fără pretenţii, recuzita minimă, improvizată, 20—30 de scaune pentru pasionaţii noului — iată un laborator teatral".** O scenă la care să se poată ajunge fără avizurile şi parafele unei ierarhii funcţionăreşti e şi nostalgia lui Virgil Stoenescu. **„Un mic teatru! Fără contabili, fără secretari literari, fără şefi de producţie, fără organizatori de spectacole, fără directori administrativi, fără directori adjuncţi, şi chiar fără directori primi. O sală! Cu scaune, cu cîteva reflectoare...".**

„Transportul" piesei de la autor la public, spune Al. Mirodan e prea complicat, durează prea mult, ba uneori nici nu-şi atinge destinaţia. Opinia sa este că „tehnologia" montării unui spectacol este încă greu de simplificat; ea angajează deocamdată prea multă rutină pentru ca modificările să poată fi acceptate uşor. Dar există un paleativ pentru piesa nejucată: publicarea. Sistemul nostru editorial nu refuză publicarea lucrărilor dramatice. Omisiunile nu sînt justificate. Se tipăreşte literatură originală sistematic, în proporţii serioase. Se mijlocesc debuturi frecvente. De ce lipseşte dramaturgia?

Dacă o editură mai poate avea dificultăţi financiare **(deşi lichidarea lor este în mare parte o problemă de abilitate profesională), ce raţiuni, de ce ordin, împiedică revistele literare ca alături de proză şi poezie, publicate continuu, să rezerve un spaţiu proporţional încercărilor dramatice?** Ancheta noastră a demonstrat unanima nemulţumire faţă de prohibiţia de dramaturgie practicată de revistele literare. În afara revistei „Teatru"-ale cărei posibilităţi obiective sînt reduse — nici o altă revistă literară nu a dovedit solicitudine pentru piesa de teatru. **Problema spaţiului sau a rentabilităţii sînt aici false probleme.**

Credem că o revistă literară trebuie şi poate să fie creatoare de cultură. **Rolul său nu este simpla difuzare. Esenţa sa nu este de simplă viitoare arhivă.** O revistă literară nu e un registru şi un depozit în care să se aglomereze mecanic numele şi lucrările unei perioade. Revista e ea însăşi un act de cultură, un proces cu o finalitate bine precizată, cu parametri clari. De aceea **posibila ripostă: nu găsim dramaturgi de calitatea poeţilor şi prozatorilor — trădează vicii de concepţie şi metodă.**

Se aşteaptă deci o racordare a mijloacelor de promovare a literaturii dramatice. Teatrele, editurile, revistele pot provoca acea afluenţă de energii, acea acumulare de experienţă care va îngădui şi dezbaterile critice, din care gustul public şi istoria literară vor reţine valorile majore. Fără o experienţă colectivă — un volum de încercări, succese şi eşecuri — fără o susţinută „curiozitate" publică, se aşteaptă zadarnic o mare personalitate artistică.

ILINA GRIGOROVICI

ÎN MEMORIA LUI LUCIAN BLAGA

DEVA (de la corespondentul nostru)

Zilele trecute cercul literar din Alba Iulia a primit numele „Lucian Blaga", datorită legăturilor strînse pe care le-a avut poetul din Lancrăm cu acest oraş.

La festivitatea care a avut loc cu această ocazie în sala de spectacole a casei de cultură, au participat Cornelia Blaga, soţia lui Lucian Blaga, Dumitru Mircea, redactor şef al revistei Tribuna şi criticii literari Ioan Oarcăşu şi Ion Maniţiu, care au vorbit despre contribuţia lui Lucian Blaga la îmbogăţirea limbii române literare, la dezvoltarea poeziei şi teatrului nostru. A urmat un montaj literar muzical inspirat din creaţia poetului şi apoi lecturi din lucrările unor membri ai cercului literar.

La festivitatea din Alba Iulia, au participat peste 500 de persoane.

TEATRUL ŞI PUBLICUL SĂU

(Urmare din pag. I)

ar pretinde profesorului lor să-şi construiască prelegerile numai pe anecdote mai mult sau mai puţin picante, dar totuşi anecdote despre matematicieni celebri la ce rezultate am ajunge? Studentul trebuie învăţat, adăuga G. Călinescu, să-şi găsească adevărata desfătare în lumea abstracţiunilor, a ştiinţei, singura care justifică rostul prezenţei lor în sala de curs. Aceeaşi observaţie şi în lumea teatrului, în lumea în care dirijează într-adevăr unii dintre cei mai de seamă oameni de teatru de la noi: Liviu Ciulei, Radu Beligan, Horia Lovinescu, Radu Penciulescu şi alţii. A conduce nu înseamnă deloc doar a dispune prin nesocotirea altora, ci a educa gusturile pentru că la un moment dat publicul cere ceea ce îi dai. Rostul teatrului ar fi deci ca, fără a nesocoti dreptele observaţii ale publicului, să obişnuiască publicul să ceară ce se cuvine. Aici nu poate fi vorba de nici un rabat unui criteriu fetişizat uneori prin „publicul cere".

DIALOG CU CEI MAI HARNICI GOSPODARI – CANDIDAŢI AI F. D. P.

(Urmare din pag. I)

Numai anul trecut au fost efectuate de către tineri şi vîrstnici, de toţi locuitorii comunei, lucrări asemănătoare în valoare de peste 705 000 lei. Acum, să vedem ce mai avem de făcut în continuare pentru ca satele comunei noastre, să devină tot mai frumoase, mai bine gospodărite..."

La această întîlnire mulţi ţărani sosiseră direct de la lucru. Unii fuseseră la transportatul materialelor pentru podul de beton care se construieşte, la propunerea cetăţenilor, peste Valea Porţii iar altul peste Valea Simon. Alţii transportaseră materialele necesare construirii în acest an a căminului cultural în satul Predeluţ. Cîţiva veniseră direct de pe şantierul de modernizare a grădinii spitalului. Aşa că, în locul vorbelor, faptele concrete ale harnicilor gospodari grăiau mai bine decît toate.

Numeroşi cetăţeni, printre care Ion Duţescu, Nicolae Buta, Nicolae Tudor şi alţii au făcut în acelaşi timp, propuneri pentru noi realizări. Ei vorbeau despre necesitatea asfaltării trotuarelor în comuna Bran, despre amenajarea unor noi spaţii verzi şi parcuri, despre construirea unor noi terenuri de sport pentru tineret. S-a propus apoi candidatului să se preocupe, cu sprijinul forurilor competente, de înfiinţarea în satul Predeluţ a unui subcentru de colectare a laptelui pentru ca ţăranii să-şi poată desface mai lesnicios produsele. Alte propuneri au avut în vedere mai buna organizare a păşunatului pe timpul verii pentru vitele şi oile ţăranilor.

Întîlnirea s-a terminat tîrziu, cetăţenii îndreptîndu-se spre casele lor cu convingerea că şi-au propus un candidat vrednic de toată încrederea. Au mai plecat însă cu o hotărîre şi anume aceea de a sprijini din toată inima candidatul la alegerile de la 5 martie şi de a participa în continuare la modernizarea şi înfrumuseţarea comunei lor.

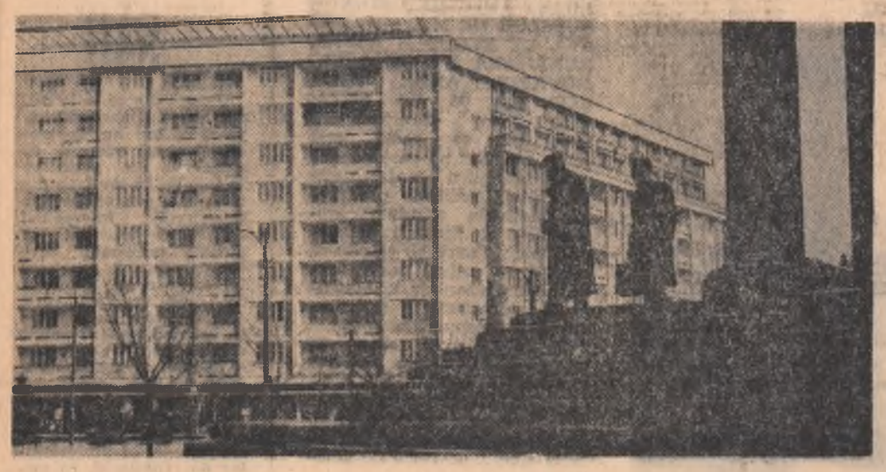

Imagine din oraşul Timişoara

ORA BARULUI SĂ FIE ŞI ORA BUNULUI GUST!

(Urmare din pag. I)

lui Ciucă de a înviora prin gestică textul placid, spectacolul rămîne de la un capăt la altul cenuşiu, încît rarele aplauze ce-l însoţesc par mai degrabă pornite din compasiune decît din admiraţie.

Ora la care adoarme bunul simţ

Primele constatări la alt bar de noapte din Capitală, „Melody", sînt similare cu cele de la „Continental". Decoraţia interioară cochetă, serviciul la mese — fără cusur. Dar iată că încep „minunile". Spectacolul de aici, „Mistere la Melody-bar", poartă şi el pecetea improvizaţiei. Dar asta nu e încă nimic. La un moment dat, bunul simţ care deja începuse să moţăie, adoarme de-a binelea la ora „0", odată cu desfăşurarea propriu-zisă a programului. Cupletele sînt împănate cu expresii aparţinînd mahalalei de altădată şi pe care autorii le cred, desigur, de succes. Pentru conformitate, ne-am notat cîteva mostre (conştienţi că vom indispune pe undeva urechea şi decenţa cititorului) dar trebuie s-o facem: „gagiule", „fire-ai a drăcului huliganco", „mă doare în... biroul populaţiei", „dacă îţi dau una îţi vezi familia în doliu", „paradeşti", „mă, muie", „a luat-o Sfîntul Petre la... spovedit"... etc. etc. Trivialitatea şi verbiajul grosolan abundă, acestea fiind de fapt unicele resurse de umor ale spectacolului (uneori cuplul Nicu Constantin şi Al. Lulescu, vinovat de cele de mai sus, se pretează şi la o gestică indecentă vis-à-vis de partenere sau soliste. Apoi, ce ilustrează şi pe cine cei doi lăutari cu ţambal şi „stradivarius", sau cele două „ţaţe" picareşti. Niculina şi Bubulina? Să credem oare că atmosfera de bar poate face concesii, că aici se poate permite orice? Nu cumva există concepţia că la bar spectatorilor li se poate „servi" orice sau, după cum se vede, ceea ce se refuză la „Tănase" sau la alte spectacole de revistă? Şi doar este vorba de aceiaşi oameni, fie pe scenă, fie de cei care iau loc în fotoliile sălilor de spectacol bucureştene.

Altcumva spus, îl considerăm norocos pe solistul dansului cu caracter antic: am intuit atmosfera „istorică" doar pentru că era deseult şi purta perciuni...

Decenţa nu se lasă la garderobă

O seară la barul de noapte din Galaţi. Majoritatea consumatorilor — tineri şi tinere. Orchestra e formată din tineri, la fel personalul de serviciu.

Orele 23. Se dansează liniştit, civilizat. Totul pare a fi în nota bunului simţ, al decenţei. Dacă ar fi să tragem o concluzie la această oră, impresia ar fi bună.

Dar să mai zăbovim...

Melodiile devin îndrăcite. Prin ceaţa de fum, vacarmul şi indecenţa îşi fac loc fără timiditate. Pianul se transformă miraculos într-o masă pe care poposesc pahare şi sticle cu vin. Pline şi golite rapid, paharele acestea dau şi orchestranţilor „buna dispoziţie". Pe saxofonistul Petre Boacă alcoolul nu-l face însă mai generos căci începe să încaseze bani de la consumatorii care doresc „cîntece la comandă".

În vacarmul ce urmează, tinerii pe care i-am admirat dansînd decent cu o oră şi ceva mai devreme, încep un soi de dans în care vreo cinci-şase băieţi fac o horă, fără a se ţine de mîini, în timp ce o fată e apucată de tremurat. Şi astfel, ca prin farmec, decenţa îşi ia rămas bun după ora 24 de la mulţi din clienţii barului. La ora asta unii tineri gîndesc că pot să-şi permită orice într-un bar de noapte.

La o masă, tînărul Călin Grigore împreună cu cumnatul său şi o tînără „necunoscută" discută aprins. Părăsiţi de ea mai tîrziu, sînt pe punctul de a provoca un scandal.

Alături, un alt tînăr, Grigoraş Pamfil, (prietenii îi spun Papi) de la „Romtrans". Îi ţine companie un tînăr blond, obişnuit al localului şi o domnişoară care nu e soţia.

A doua zi, pe Grigore Călin îl întîlnim la magazinul automoto, unitatea nr. 117 de pe strada Republicii. Duhneşte încă a băutură. Ochii îi sînt roşii şi pare răguşit.

— Am vrut să o aduc pe calea cea bună, ne spune el, (se referea la fata care l-a părăsit la bar). A fost ultima oară cînd am mai încercat lucrul acesta.

La „Romtras" tovarăşa Rodica Ţigănuş, locţiitorul secretarului comitetului U.T.C., ne spune despre Grigore Pamfil (Papi):

— Cu soţia a avut ceva neînţelegeri. Acum se împacă bine după cîte ştiu... (!)

★

Din păcate rămas pînă acum în afara obiectivului criticii de specialitate, genul cel mai uşor din toate genurile uşoare posibile — programele de bar, — se impune atenţiei noastre. Cele două baruri bucureştene, barurile din Galaţi, Braşov, Cluj, Constanţa, găzduiesc, noapte de noapte, programe mai mult sau mai puţin artistice. Cine apare acolo şi mai ales cum evoluează protagoniştii, ce spun ei, nu ni se pare deloc o problemă minoră; vremea litoralului bate la uşă şi cu el cele şapte baruri de noapte înşirate de la Eforie pînă la Mamaia. Vom apela din nou la improvizaţie sau la serviciile celor care cred că-şi asigură popularitatea şi provoacă hazul prin gesturi şi apropouri triviale?

Problema programelor de bar nu poate fi rezolvată numai prin forţele serviciului de rigoare din cadrul întreprinderii de hoteluri şi restaurante care în ultimă instanţă este nevoit să apeleze şi să angajeze personalul disponibil. Or, acest personal „disponibil" este de obicei cel care nu-şi găseşte locul în programele teatrelor. Fiecare din oraşele în care funcţionează baruri de noapte au teatre de estradă care adeseori furnizează numere pentru programele de la miezul nopţii. Cum tolerează însă conducerea acestor teatre faptul că salariaţii lor se compromit personal şi coboară ideea de artă în cadrul unor improvizaţii penibile? Poate că ar fi cazul ca barurile de noapte să aibă propriul personal, salariat (şi nu angajat pe bază de contract), iar posturile respective să fie scoase la concurs. De asemenea, direcţia artistică a spectacolelor să fie încredinţată unor persoane autorizate, iar textele cupletelor şi jocul de scenă să nu degenereze de la o seară la alta conform unui gust dubios sau înhibat de coniac (după cum, s-ar putea organiza concursuri şi pentru librete sau scenarii destinate programelor pentru baruri în general şi pentru barurile de pe litoral în special). Credem că prea mult loc ocupă în programele barurilor cupletul, monologul, într-un cuvînt vorba. Specificul spectacolului de bar cere o concepţie vizuală şi auditivă în care muzica, dansul, pantomima, numerele de music-hall să fie preponderente. Un ajutor imediat pentru înviorarea programelor de bar îl pot da teatrele de estradă, circul de stat şi eventual şcolile populare de artă care pregătesc dansatori, cîntăreţi, gimnaşti.

„CARTEA SPORTIVĂ“

ECOURI • ECOURI

...Un almanah al sporturilor

O carte, așteptată cu interes „World Cupp 66“ a apărut recent și a dispărut, în numai cîteva ore, din vitrinele librăriilor. De bună seamă va mai fi nevoie de un al doilea tiraj ca să mulțumească pe amatorii de literatură sportivă. Și nu este prima carte sportivă care a avut o viață atît de scurtă în librării. Bineînțeles, am vrea să nu fie nici ultima, căci asemenea cărți de... viață scurtă în librării își găsesc locul meritat în bibliotecile noastre. Dispariția deloc misterioasă a unor cărți sportive își are explicația în modul în care este abordată de autori viața atît de interesantă a stadioanelor. Așa cum sugera majoritatea participanților la masa rotundă a „Scînteii tineretului“, în planul editurii de specialitate trebuie să-și facă loc lucrări cu o tematică mai atractivă, mai bogată în conținut, atît pe planul specialității, cît și al beletristicii preferată deopotrivă de sportivii consacrați, sau începători, cît și de simpli spectatori.

Oricine, cred eu, ar citi cu plăcere note de călătorie ale sportivilor noștri, mai ales ale celor care au participat la olimpiade, la diferite campionate mondiale sau europene. Știu, de altfel, că foarte mulți dintre sportivii noștri au obiceiul ca la marile confruntări să-și însemne diferite observații personale. Cît de interesant ar fi, de pildă, să citim însemnările lui Ion Țiriac sau ale Iolandei Balaș, Aurel Vernescu sau Lia Manoliu. *Oricînd ar fi oportună apariția unei culegeri de articole: „Din tainele măiestriei sportive“, semnate de antrenori și sportivi cu experiență care împreună au colaborat la reușita unor mari performanțe.* Și cîte alte lucruri interesante din sport rămîn necunoscute marelui public. *Am auzit, de cîteva ori, făcîndu-se editurii propunerea scoaterii unui almanah al sporturilor.* Dar editura ascultă, promite și... cam atît. E cazul, mi se pare mie, c-ar trebui cercetat atent de ce Editura U.C.F.S., nu se află în pas cu instituțiile similare de la noi care au reușit în ultima vreme să apropie de carte un cerc din ce în ce mai mare de prieteni.

ALEX. SPIRIDON
maestru al sportului

Nu o nouă „masă rotundă“, ci cărți... pe masa librăriilor

În activitatea mea mă ocup de sectorul de documentare din cadrul cabinetului metodic al Consiliului regional Brașov al U.C.F.S.: deci, fiind un om oarecum avizat, pot să vă spun cu adevărat cît de utile sînt cărțile de metodică pe care nu le găsim pentru că nu sînt; cîte eforturi facem ca să suplinim golul lucrărilor de istorie sportivă, cît de puține cărți de beletristică sportivă există și cît de necesare sînt. Aș vrea, de aceea, să fac unele propuneri în funcție de necesitățile cele mai stringente. Mai întîi trebuie pornit de la faptul real al recunoașterii, fără reticență, că nu avem cărți de istorie a sporturilor, de istorie a sportului românesc. Și putem să avem. *Mă gîndesc, de exemplu, la lucrarea „Palestrica“ rod a 34 de ani de muncă a profesorului K. Kirițescu. Cărțile despre jocurile olimpice de vară, vor trebui sporite cu altele despre J. O. de iarnă.*

In metodică, temele sînt infinite. Așteptăm mai de mult cele patru cărți ale „calităților fizice“ fără care nu se poate vorbi de metode moderne sau de dinamica efortului. Trebuie dusă cu multă convingere, munca de atragere a antrenorilor, care știu mult, dar care se urnesc foarte greu la scris, să-i stimulăm în efortul elaborării unor asemenea lucrări.

Dintre științele ajutătoare sportului s-a publicat, recent, o carte de biochimie. Dar ne lipsește în schimb una de biomecanică scrisă într-un stil inteligibil pentru cei care vor cu adevărat să o înțeleagă și să-i aplice, în practica muncii sportive, legile. Credem că și pregătirea copiilor și juniorilor, sub aspect metodic și medical, e o temă insuficient explorată. Foarte săracă este încă literatura cîtorva sporturi, în care totuși noi avem sau vom avea un cuvînt de spus: tenisul de masă, cel de cîmp, luptele, schiul etc.

Deși s-a mai spus, reiau și eu ideea beletristicii sportive: ne lipsesc cărțile biografice. Recent l-am convins pe Moina să o scrie pe a lui. Lipsesc notele de călătorie sportivă. I. Kunst-Ghermănescu, Gh. Zîmbreșteanu, V. Popescu și alții ar putea-o face foarte bine. Lipsesc romanele sportive scrise chiar de către sportivii înșiși. Personal am propus editurii U.C.F.S. o „Antologie a munților“, iar un coleg de sport, A. Stavros, are de mult o minunată carte de povestiri vînătorești cu peisaj și iz sportiv. Se vorbește chiar prea des despre valoarea estetică a sportului dar lucrarea lui Baruțu Arghezi „Sportul și plastica“ tot n-a apărut.

„Cartea pentru antrenori“ a lui Dumitru Colibași și „Insemnările“ despre educația fizică a profesorului Virgil Rosală sînt de asemenea așteptate. Și credem că este timpul să reflectăm serios, pentru binele întregii noastre mișcări de cultură fizică și sport, la o enciclopedie sportivă. *Așteptăm în curînd nu o nouă „masă rotundă“ despre cartea sportivă, ci cărți sportive cît mai multe și valoroase pe... masa librăriilor.*

Prof. VIRGIL LUDU

Eroii — oamenii stadioanelor

Cum a ajuns Pîrcălab „vedeta“ numărul unu a fotbalului în țara noastră? Dar Iolanda Balaș, campioană mondială la săritura în înălțime? Iată două din numeroasele întrebări la care tineretul, elevii liceelor, ai școlilor tehnice nu au găsit încă un răspuns faptic. Toți vor să citească, să știe și să învețe din experiența, viața și activitatea sportivilor talentați, vor să vadă cum au reușit ei să ajungă la performanțe mondiale și, mai mult, cum au împletit armonios și strălucit, sportul cu studiul sau viața de familie.

Mulți tineri din licee se miră și se întreabă dacă marii sportivi întîmpină în cariera lor unele greutăți. Aceasta pentru că ei știu că, de cele mai multe ori, principalii adversari se află în familie, că tatăl sau mama i-au certat de nenumărate ori cînd au venit „înădușiți“ de la fotbal sau de la handbal. De multe ori știu că părinții îi opresc de la jocurile sportive fără să știe sau să înțeleagă că acestea se dispută în mod organizat, sub conducerea unui profesor de educație fizică și că sportul în general are un rol covîrșitor în dezvoltarea fizică și morală armonioasă a tînărului, că nu stînjenește învățătura atunci cînd îl practici rațional, ci dimpotrivă, e un stimulent, un tonic pentru studiu. Iată de ce este necesară o carte prin care un profesor, un doctor sau mai mulți și-ar putea exprima opiniile arătînd cît de necesară este educația fizică și jocul sportiv în viața tineretului, nu numai a celui școlar, ci de toate categoriile.

Cît despre „Cartea sportivă“ artistică, avînd în centrul povestirii un personaj, un sportiv sau o echipă, problema s-ar putea rezolva în alt mod. Oare Aurel Vernescu ar refuza să ne spună, într-un mod mai mult sau mai puțin artistic, după posibilități, întîmplările din cariera lui sportivă pe care un publicist talentat să le redacteze? Nu cred acest lucru. Personaje de seama lui se găsesc, numai să le căutăm și să le îndemnăm a pune mîna pe condei. Poate că neavînd prea mult timp să scrie, ei ar propune realizarea unei cărți care să conțină mai multe povestiri, ale mai multor sportivi talentați.

Masa rotundă a „Scînteii tineretului“, condusă de scriitorul Constantin Chiriță, a provocat un viu interes în rîndurile elevilor. Personal cred că, în curînd vor apare cărți cu teme sportive care să răspundă marelui interes pe care-l prezintă tineretul pentru asemenea lucrări. De abia le așteptăm să apară în librării pentru ca odată citite, să le povestim în familie, în cercurile de prieteni, să le dazbatem în cadrul unor simpozioane, astfel încît fiecare erou al lor să devină un prieten apropiat, un model de viață, un exemplu viu pentru aceia care fac primii pași pe gazonul verde, pe zgura roșie a pistei ori pe podelele sălilor de sport.

CONSTANTIN DUȚULESCU
elev, clasa a XI-a Liceul nr. 2, Cîmpulung Muscel

...Și pedagogia educației fizice

Pornind de la „catalogul“ lucrărilor tehnice de specialitate cît și de la titlurile literaturii beletristice, dezbaterile la „masa rotundă“, a redacției, au evidențiat, pe bună dreptate, neajunsurile (mă refer la tematică și tiraj) acestei literaturi. **Noi cei care abia am părăsit băncile I.C.F.-ului, am simțit necesitatea punerii în discuție a unei astfel de teme și vedem în aceasta un prilej fericit de a ne spune părerea. Contactul nemijlocit cu practica muncii din școli și cluburile sportive școlare, ridică probleme complexe legate de pedagogia și teoria antrenamentului sportiv, stimulînd cadrele didactice de educație fizică spre studiu și cercetare, spre aprofundarea cunoștințelor dobîndite în facultate. Nu este o noutate pentru nimeni, că tînărul profesor de educație fizică găsește în standurile librăriilor un număr insuficient de lucrări ce țin de pedagogia educației fizice, de teoria și metodica predării atletismului, a jocurilor sportive sau gimnasticii în școală, deosebit de căutate, de necesare, și care ridică neîncetat noi aspecte.**

Ar trebui să găsim în librării lucrări referitoare la metodele moderne de antrenament (intervale, circuit, izometrie sau variante combinate) legate de particularitățile morfologice și funcționale ale vîrstei școlare.

Noi, profesorii de educație fizică, sîntem conștienți de faptul că procesul instructiv-educativ trebuie să se desfășoare în raport cu cerințele actuale dictate de dezvoltarea școlii românești în condițiile favorabile create de ritmurile socialismului, că avem responsabilitatea să ne ocupăm, și nu oricum, de creșterea tinerei generații. Ca să realizăm aceasta, pregătirea de specialitate dobîndită în institut se cere aprofundată și îmbogățită, lucru posibil numai în cazul cînd dispui de cărți și reviste de specialitate care să-ți mijlocească un studiu și o cercetare temeinică, o verificare practică a unei metode sau alta. De aceea, socotesc eu, Editura U.C.F.S., trebuie să aibă în vedere publicarea unor astfel de lucrări destinate cadrelor didactice de diferite grade. **Studiul acestora și aplicarea lor în munca pedagogică a educației fizice au repercusiuni directe pe de o parte în gradul de sănătate și corecta dezvoltare fizică a copiilor de școală, iar pe de altă parte, în perfecționarea calificării noastre profesionale.** Noi, tinerii profesori avem convingerea că din diversitatea de direcții către care se orientează astăzi tematica literaturii, a cărții sportive, cea legată de procesul pedagogic și perfecționarea cadrelor didactice de educație fizică trebuie să stea în atenția editurii.

Prof. LUCIAN GLIȘCA
Școala sportivă experimentală „Viitorul“ București

● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje

ZILNIC

INFORMAȚII

ACTUALITATEA

1 500 de elevi ai complexului școlar al M.I.U. servesc zilnic masa în această cantină

După vizita făcută în Republica Federală a Germaniei, pentru schimb de experiență și documentare în probleme de cercetare științifică, delegația Consiliului Național al Cercetării Științifice, condusă de dr. ing. Vasile Chiriță, vicepreședinte al Consiliului, s-a înapoiat joi în Capitală.

DEVA (de la corespondentul nostru)

Zilele acestea comitetul U.T.C. al orașului regional Petroșeni a organizat la noua casă de cultură din oraș o întîlnire între elevii școlilor profesionale și ai liceelor din Petroșeni și dramaturgul Mihail Davidoglu, care le-a vorbit acestora despre viața minerilor oglindită în literatura din trecut și de azi.

Au participat peste 800 de tineri.

A apărut:

TÎNĂRUL LENINIST

nr. 1 ianuarie 1967

DIN SUMAR:

● Plenara C.C. al U.T.C.

● Să mobilizăm toate forțele tineretului din industrie și agricultură la realizarea planului de stat pe anul 1967 (PE MARGINEA LUCRĂRILOR PLENAREI C.C. AL U.T.C. DIN 16 IANUARIE 1967).

● Să ridicăm întreaga activitate politico-ideologică la nivelul cerințelor actuale! (PE MARGINEA RECOMANDĂRILOR BIROULUI C.C. AL U.T.C. CU PRIVIRE LA DESFĂȘURAREA MUNCII POLITICO-IDEOLOGICE ÎN RÎNDUL TINERETULUI)

● Adunarea generală — școala a educației comuniste.

● Acțiuni politico-educative pentru toți tinerii.

● Începuturile mișcării democratice din România. Crearea U.T.C.

Întîlniri asemănătoare pe aceeași temă au mai avut loc apoi și la Lupeni, unde au participat peste 600 de tineri.

SFATUL CIOPLITORILOR ÎN LEMN

O sută de oameni ascultă cu neclintire, într-o sală a Casei de cultură din Baia Mare, cuvinte spuse de un altul despre ei. O sută de meșteri populari din toate colțurile Maramureșului s-au adunat acum la un loc și îl ascultă vorbind pe cel mai meșter dintre ei, pe Vida Geza.

Apoi se ridică unul cîte unul și încep să vorbească și ei. Iar vorbele lor aduc în această sală înțelepciunea de veacuri a omului din popor și modestia firească atunci cînd amintesc despre arta cioplitului, arta lor, de-a lungul timpului. „Apoi în cei 45 de ani de cînd lucrez la viori din lemn, spune cunoscutul cioplitor Florian Petre din Preluca, pot să spun c-o fo multe. Nu le-am notat“. „În tăt Maramurășu'ista întîlnești porți făcute de mîna mea, adaugă și meșterul Gheorghe Borodi de la Vad. Acum m-am gîndit să fac și pentru mîne una mare și frumoasă. Veniți s-o vedeți“.

Gheorghe Lăuran *de la Ardusat s-a ridicat și el și și-a arătat bucuria că vede și alți meșteri ca el din regiune, că are astfel prilejul să-i cunoască și să mai învețe ceva de la ei. Iar* Gheorghe Moiș *din Moișenii Oașului l-a completat: „Sînt și eu un meșter după știința mea și sînt mai tînăr decît alții. Dar cunosc destul de bine și lucrurile vechi. Și cred că și lucrurile acestea, cele vechi, trebuie să le cunoaștem cît mai bine“.*

„Oamenii de aici, din Maramureș, stăpînesc din bătrîni lemnul și îi dau forme ca și meșterul Manole pietrei și nisipului“ — spunea Vida Geza. E un obicei care s-a născut dintr-o firească nevoie a omului de a-și crea obiectele necesare gospodăriei și dintr-o tot atît de firească pornire ca obiectele acestea să fie și frumoase, să aibă și o altă valoare decît cea utilitară“. Simțul frumosului l-a însoțit dintotdeauna și pretutindeni pe omul din popor: nu numai în doine sau balade, ci și în obiceiurile și datinile sale, precum și în lucrurile ieșite din mîna sa. Așa se face că acum pot fi puse alături cele mai diferite obiecte de lemn: lingurile păcurarilor lăpușeni lingă lăzile de zestre ale oșenilor, bîte pitoresc încrustate lîngă tulnice, instrumentele muzicale alături de vestitele porți, arcuite primitor — într-o vecinătate care este departe de a cuprinde totul. O asemenea alăturare, bogată și multicoloră, ar da naștere nu unui muzeu, ci unui adevărat tezaur: un tezaur al dantelăriilor în lemn. O asemenea vastă expoziție este în prezent în intenția organizatorilor, iar cei o sută de meșteri populari s-au angajat să o susțină prin creațiile lor, prin rodul mîinilor lor neobosite.

Consfătuirea a subliniat de aceea necesitatea continuării unei atît de prețioase arte, a creșterii altor meșteri la fel de pricepuți, recrutați din rîndul tinerilor, care să fie inițiați în tainele meșteșugului în cadrul unor „cercuri ale cioplitorilor în lemn“ — așa cum există deja unul, pe lîngă căminul cultural din comuna Vad.

M. DUMITRU

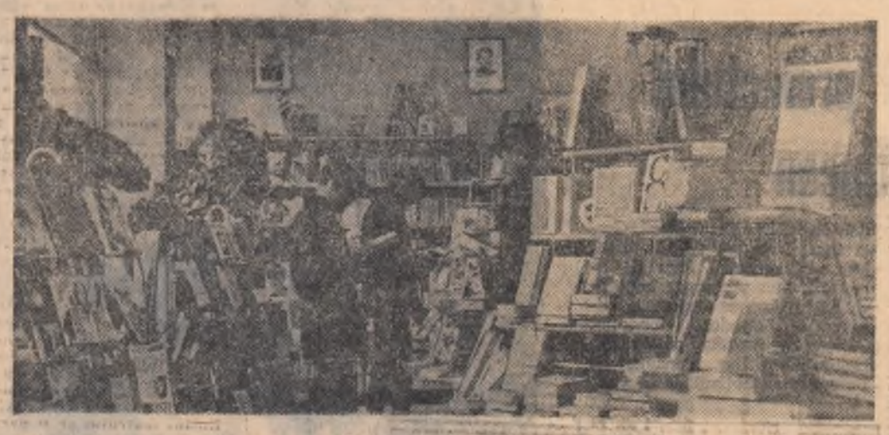

Au sosit noutăți? (imagine dintr-o librărie din Alba Iulia)

SPORT

● **Astăzi după-amiază pe patinoarul artificial „23 August“ din Capitală se desfășoară primele meciuri din cadrul tradiționalei competiții internaționale de hochei pe gheață „Cupa orașului București“. La actuala ediție participă reprezentativa Poloniei, selecționata orașului Novosibirsk, București „A“ și București „B“.**

Programul primei zile este următorul: ora 17: București „A“ — București „B“; ora 19: Polonia — Novosibirsk.

● **Turneul internațional de tenis de masă de la Moscova a continuat cu desfășurarea sferturilor de finală și a semifinalelor probelor individuale. La simplu bărbați jucătorul român Dorin Giurgiucă s-a calificat pentru finală, după ce a învins cu 3—0 pe Strelnikov (U.R.S.S.) și cu 3—1 pe Berzsoi (Ungaria). Celălalt finalist este sportivul sovietic Anatoli Amelin, care în semifinală l-a eliminat pe Stanek (Cehoslovacia) cu 3—1.**

În turneul feminin, Maria Alexandru a pierdut cu 0—3 în sferturi de finală în fața jucătoarei sovietice Zoia Rudnova, care va juca în finală cu Gabriele Geisler (R. D. Germană).

Rezultate înregistrate în probele de dublu (semifinale): dublu femei: Maria Alexandru, Eleonora Mihalca (România) — Cristensen, Henriksen (Danemarca) 3—0; Rudnova, Grinberg (U.R.S.S.) — Vasilieva, Kosiakina (U.R.S.S.) 3—1; dublu bărbați: Cobîrzan (România), Berzsoi (Ungaria) — Strelnikov, Eglitis (U.R.S.S.) 3—1; Stanek, Miko (Cehoslovacia) — Sarhoian, Vartanian (U.R.S.S.) 3—2; dublu mixt: Miko, Luzova (Cehoslovacia) — Giurgiucă, Alexandru (România) 3—0; Sarhoian, Pogosova (U.R.S.S.) — Gomoșkov, Grinberg (U.R.S.S.) 3—2.

CINEMA

DACII — cinemascop —
rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21), București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21).

OGLINDA CU DOUĂ FEȚE
rulează la Capitol (orele 9,30; 13,15; 15,15; 18; 20,45), Miorița (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45), Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30).

INSPECTORUL DE POLIȚIE
rulează la Republica (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21).

NU SÎNT DEMN DE TINE
rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Excelsior (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21), Melodia (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21), Flamura (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,30).

FIDELITATE
rulează la Union (orele 15; 17,15; 20).

MONDO CANE
rulează la Doina (orele 11,30; 16; 19,30). PROGRAM PENTRU COPII DIMINEAȚA (ORA 9); Tomis (orele 9; 12,15; 16,15; 19,30), Progresul (orele 15,30; 19).

ZBOARĂ COCORII
rulează la CINEMATECĂ (orele 10; 12; 14).

ALO, JAPONIA; IDEAL
rulează la Timpuri Noi (orele 9; 11,45; 14; 16.15; 18,30; 20.45).

LUMEA MINUNATĂ A FRAȚILOR GRIMM — cinemascop
rulează la Giulești (orele 15; 17,45; 20,30), Popular (orele 15.30; 18; 20,30), (duminică ora 10,30).

CEI ȘAPTE DIN TEBA — cinemascop —
rulează la Înfrățirea (orele 14; 16; 18,20).

PRIMUL AN DE CĂSNICIE
rulează la Dacia (orele 8,45—21 în continuare).

CARTEA DE LA SAN MICHELE
rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30).

OLANDEZUL ZBURĂTOR
rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); Rahova (orele 15,30; 18; 20,30). Victoria (orele 18; 20,30).

UN MARTOR ÎN ORAȘ
rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE
rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).

HAI, FRANȚA!
rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

CERUL ȘI IADUL
rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30). Aurora (orele 18; 20,30).

NEVESTE PERICULOASE
rulează la Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

ÎNDRĂZNEȚUL PARDAILLAN — cinemascop —
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

„Justificările de nisip“ nu scuză calitatea necorespunzătoare a produselor refractare

(Urmare din pag. I)

tificările. Unele dintre ele au acoperire, fără a constitui însă o fatalitate.

Tovarășul Ion Ciovică — directorul adjunct al fabricii, afirma că materia primă (argila extrasă la Suncuiuș, reg. Crișana) conține uneori prea mult fier (pînă la 8 la sută), deși procentul admis este de numai 2 la sută. Dar de ce nu se întreprind acele măsuri utile care să nu permită decît expedierea de argilă corespunzătoare?

Și o altă justificare: funcționarea defectuoasă a utilajelor. Că unele dintre ele nu funcționează sau funcționează greoi și se defectează des este adevărat. **Dar nu mai puțin adevărat este și faptul că nu s-a manifestat interes pentru punerea lor normală în funcțiune, pentru înlocuirea celor necorespunzătoare, înregistrîndu-se concomitent abateri grave de la procesul tehnologic.** Arderea cărămizilor, de pildă, se face ori insuficient, ori prea tare, ceea ce provoacă deformarea lor; vagoneții sînt introduși direct în cuptor, fără uscare, manipularea cărămizilor nu se face cu atenție, nu se respectă granulația prescrisă. Combinatul siderurgic din Hunedoara care folosește cărămizile refractare la oalele de turnare de 200 tone de la oțelăria Siemens Martin nr. 2, la rinele de evacuare a oțelului etc, reclamă — pe bună dreptate — că în unele cărămizi se găsesc bucăți de metal sau șuruburi care, în contact cu oțelul lichid, se topesc — ceea ce poate duce la perforarea cărămizii și a oalei. Tovarășii de la Alba Iulia cunosc foarte bine aceste lucruri. Inginerul Bujor Roșca — șeful serviciului producției — ne arată că aceste incluziuni metalice provin de la morile cu bile sau de la amestecătoare.

— Fenomenul poate fi totuși evitat, ne spune tot dînsul. În prezent la amestecătoare se montează separatori electromagnetici care vor reține toate corpurile metalice.

Deci, există, totuși o posibilitate...

Ne-am interesat de fixarea în timp a acestui „prezent“. Separatorii, fabricați la „Independența“ Sibiu, de-abia acum urmează să fie omologați de către Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. Livrarea lor se va face numai pe la sfîrșitul acestui an. (!?)

Dar, alături de conducerea fabricii și forul tutelar, sînt răspunzătoare de calitatea slabă a produselor și unele întreprinderi din țară care nu s-au achitat de sarcinile pe care le-au avut în punerea la punct a procesului tehnologic. Întreprinderea de Construcții Industriale și Montaj Brașov nu a terminat nici pînă acum laboratorul central (planificat a intra în funcțiune în august, anul trecut) și după ritmul în care se lucrează el nu va fi terminat nici în viitorul apropiat, ceea ce împiedică efectuarea unor analize de laborator variate și suficiente; IPROMET București a proiectat și a asimilat greșit unele utilaje (amestecătoarele, dozatoarele, granulatoarele, sitele vibratoare etc.) fără să le studieze și să le experimenteze îndeajuns. Balanțele BAR — spre exemplu — sînt destinate cîntăririi cerealelor. Ele nu pot funcționa într-un mediu cu praf. Or, aici, orice măsuri s-ar lua, praful nu poate fi complet înlăturat. Articulațiile balanțelor se blochează, cîntărirea argilei și a șamotei nu se mai face cum trebuie, ceea ce duce la nerespectarea granulometriei prescrise, la creșterea porozității, la apariția fisurilor și crăpăturilor.

Ni se dau asigurări că în viitor vor fi schimbate. Foarte bine! De ce au fost însă ținute aici aproape doi ani, timp în care s-au rebutat mii de tone de cărămizi, deși de la început s-a văzut că ele nu funcționează? Cine suportă efectele acestei nepăsări?

Să mai dăm încă un exemplu: Uzinele 23 August din București nu au livrat toate presele automate contractate, deși trebuia să facă acest lucru pînă în iunie 1966. Tovarășii din conducerea acestei uzine caută să amîne termenul de livrare pînă prin septembrie sau chiar mai mult. Și aceasta, în condițiile cînd din cauza nelivrării preselor fabrica lucrează cu numai 72 la sută din capacitate.

Problema calității cărămizilor refractare mai are încă un aspect la fel de important. Oțelarii hunedoreni spun că chiar cînd ele corespund STAS 1580—65 sînt totuși necorespunzătoare pentru folosirea lor intensivă. Și iată de ce. Capacitatea de producție a oțelăriei depinde în mare măsură de durabilitatea oalelor de turnare care la rîndul ei, este determinată de durabilitatea cărămiziilor refractare folosite. Siderurgiștii au pretenția ca o oală să reziste la cel puțin 12—13 turnări. Anul trecut durabilitatea cărămizilor provenite de la Alba Iulia a fost însă numai de 7,3 turnări la calitatea RB-71 și de 10,8 turnări la calitatea RCA-75. Faptul are repercusiuni imediate asupra calității oțelului: cu cît durabilitatea cărămizii este mai mică, în oțel pătrunde o cantitate mai mare de incluziuni nemetalice care îi influențează în mod negativ proprietățile fizico-mecanice.

Cărămida normală folosită la înzidirea rinelor se uzează aproape complet la o singură șarjă. Starea este cu atît mai gravă cu cît la OSM nr. 1 se elaborează oțeluri cu prescripții de puritate unde conținutul de incluziuni nemetalice trebuie să fie cît mai mic posibil.

La C. S. Hunedoara s-a afirmat că **STAS 1580—65, elaborat de Ministerul Industriei Metalurgice, este prea indulgent cu calitatea refractarelor pentru că la calitățile obișnuite el nici nu limitează conținutul de oxid feric și de trioxid de aluminiu, admițînd totodată porozitatea prea ridicată (18 la sută), față de numai 12 la sută cît ar trebui să fie valoarea ei maximă.**

Să recapitulăm. După cum se vede, la o analiză atentă, temeiul „justificărilor“ este de... nisip. De cantitatea mare a rebuturilor, de calitatea slabă a cărămizilor refractare care se răsfrînge apoi și în calitatea oțelului produs la Hunedoara, este răspunzătoare în primul rînd conducerea fabricii care, nesprijinită îndeajuns de Ministerul Industriei Metalurgice, nu a luat la timp măsuri energice de înlăturare a deficiențelor apărute, tolerînd aceste stări de lucruri care au dus la irosirea a cîtorva milioane de lei. Alături de ea, numeroși alți factori, cei mai importanți fiind enumerați și de noi.

Este timpul ca la Fabrica de produse refractare din Alba Iulia, gospodarii acesteia să se dovedească mai puțin refractari în adoptarea măsurilor menite să pună definitiv ordine pe traseul exigent al calității.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

DIN VIAŢA TINERETULUI LUMII

Ziarul brazilian „Ultima Hora", informează că poliţia statului Guanabara a interzis desfăşurarea seminarului studenţesc cu tema „Reforma universitară", acţiunea fiind caracterizată ca „subversivă". În capitala Braziliei, arată ziarul, a fost arestat un grup de studenţi.

Miercuri, la Universitatea din Rabat a fost declanşată o grevă la chemarea Uniunii naţionale a studenţilor din Maroc.

Într-un comunicat al organizaţiei amintite se precizează că greva a fost declarată în semn de protest faţă de anchetarea în cursul săptămînii trecute de către serviciul de ordine şi securitate a mai multor studenţi membri ai organizaţiei.

„SINUCIDEREA" DE LA NEW ORLEANS

● David Ferrie şi „dosarul Dallas" ● O verigă dintr-un lanţ ● Martori care dispar în serie

David Ferrie, considerat de procurorul districtului Orleans, Jim Garrison, drept „o figură centrală" a anchetei pe care o întreprinde în prezent în legătură cu presupunerile privind existenţa unui complot care a dus la asasinarea preşedintelui Kennedy, a fost găsit miercuri mort în apartamentul său din New Orleans.

Autorităţile care încearcă să stabilească dacă este vorba de o crimă, sinucidere sau moarte naturală, au anunţat că, potrivit rezultatelor primului examen medical, decesul ar fi survenit în urma ruperii unor vase sangvine în creier. Totuşi, întrucît alături de victimă a fost găsită o scrisoare în care Ferrie menţiona că intenţionează să-şi pună capăt zilelor, s-a ordonat o autopsie amănunţită.

Procurorul Garrison a declarat că „sinuciderea aparentă a lui Ferrie pune capăt vieţii unui om care, după părerea mea, este unul din indivizii cei mai importanţi. Dovezile obţinute de biroul meu au confirmat că el era amestecat în evenimentele care au culminat cu asasinarea preşedintelui Kennedy". Procurorul a adăugat că intenţiona tocmai să ordone arestarea lui Ferrie.

David Ferrie, proprietarul unui serviciu de avioane-taxi şi detectiv particular, fusese arestat la puţin timp după asasinarea preşedintelui Kennedy, dar a fost pus în libertate după arestarea lui Lee Harvey Oswald, asasinul presupus al fostului preşedinte. Ancheta stabilise că la 22 noiembrie 1963, el transportase cu automobilul în statul Texas, unde a avut loc crima, mai multe persoane. Numele lui figurează în mai multe rînduri în raportul comisiei Warren care a anchetat împrejurările asasinatului de la Dallas. El fusese convocat din nou săptămîna trecută pentru a fi interogat de procurorul Garrison care anunţase că va dovedi existenţa unui complot pus la cale în oraşul New Orleans, în vederea asasinării preşedintelui Kennedy.

În momentul în care „dosarul Kennedy" pare să fi fost redeschis ca urmare a ultimelor evenimente din oraşul New Orleans, miercuri noaptea s-a anunţat că autorităţile judiciare din Pensacola (Florida) au ordonat exhumarea corpului lui Thomas Killam, mort în condiţii suspecte la patru luni după asasinarea preşedintelui Kennedy, pentru a se proceda la o autopsie. Ordinul a fost dat în urma cererii lui Earl Killam, care a declarat ziarului „News Journal" că fratele său, care locuia la Dallas în momentul asasinatului, a fugit în Florida pentru a se ascunde de „agenţi" şi „conspiratori" ce îl „hărţuiau". Decesul lui Thomas Killam, la 17 martie 1964, fusese provocat de tăieturi adînci la gît, după ce spărsese o fereastră. El fusese căsătorit cu o dansatoare care lucra în cabaretul lui Jack Ruby, asasinul lui Oswald. În momentul decesului, poliţia a stabilit că Killam s-ar fi sinucis, dar medicul legist a afirmat că rănile provocate prin „căderea printr-o fereastră" s-au datorat unui accident. Earl Killam susţine acum că fratele lui a fost asasinat. „Cine a auzit vreodată ca un om să se sinucidă aruncîndu-se printr-o fereastră închisă ?" — a declarat el.

După cum relatează agenţia France Presse, moartea lui David Ferrie survine după dispariţia în circumstanţe la fel de misterioase a mai multor persoane implicate în drama de la Dallas. James Koethe, ziarist la „Dallas Times Herald" şi Bil Hunter de la „Long Island Beach Independant Telegram" au fost ucişi, după ce vizitaseră apartamentul lui Jack Ruby. Tom Howard, primul avocat al lui Ruby a murit ca urmare a unei crize cardiace la 27 martie 1965, dar prietenii lui au afirmat că în zilele dinaintea morţii sale „avusese o comportare stranie". Betty McDonald, dansatoare în cabaretul lui Ruby, a fost găsită spînzurată într-o celulă a închisorii din Dallas. Domingo Benavides, şofer de camion, care înştiinţase poliţia de asasinarea agentului Tippit, ar fi scăpat unei încercări de asasinat în garajul unde lucra. El se ascunde în prezent, dar înlocuitorul lui în garaj — care îi seamănă — şi fratele lui, au fost asasinaţi. Şoferul de taxi William Whaley care a afirmat că a luat o persoană din apropierea locului asasinatului preşedintelui Kennedy, pe care a transportat-o în apropierea locuinţei lui Oswald, a fost ucis într-un accident de circulaţie la Dallas. Lee Bowers, muncitor feroviar, care a declarat, la fel ca şi un alt martor, că a văzut cum a fost tras un foc de armă în faţa cortegiului prezidenţial, a murit în urma unui accident straniu de automobil.

Numeroşi observatori sînt de părere că ultimele evenimente vor duce, la noi anchete ce vor furniza probabil dezvăluiri interesante privind asasinatul ce a avut loc la 22 noiembrie 1963 la Dallas.

Ne vorbeşte Harald Isenstein

Îl zărisem la ora amurgului, în „portul sportivilor", scrutînd întinderile nesfîrşite ale Balticii. Figura leonină a omului cu plete albe şi cu lavaliera în vînt, părea desprinsă dintr-un tablou de epocă, radiind o forţă interioară clocotitoare. De-a lungul promenadei mulţi îl cunoşteau ca pe un vechi prieten. Unii îl salutau cu respect, alţii îşi şopteau doar unul altuia : „Uite-l pe Isenstein !".

Seara la o recepţie i-am fost prezentat marelui sculptor danez Harald Isenstein.

— România, ţara marelui Enescu ? L-am cunoscut. Da, da : l-am cunoscut, l-am admirat şi l-am iubit pe George Enescu. Un mare muzician. Şi un mare om ; ocupă un loc de cinste în galeria oamenilor de seamă pe care i-am sculptat...

Harald Isenstein îşi aminteşte cu emoţie de „concertele pariziene ale lui Enescu". Evocă „arcuşul lui fermecat, bagheta dirijorului de înaltă clasă, măiestria pianistului sensibil, originalitatea cuceritoare a creaţiilor lui componistice".

Oricine m-ar întreba — spune în continuare — ce reprezintă Enescu pentru mine aş răspunde : „un român genial de dimensiuni spirituale universale".

În bogata sa carieră, interlocutorul nostru a avut posibilitatea să cunoască multe figuri reprezentative ale ştiinţei şi culturii universale. Isenstein evocă aceste întîlniri

— Vă murturisesc că în decursul îndelungatei mele activităţi de sculptor portretist am cunoscut multe din acele extraordinare capete de geniu, care au revoluţionat gîndirea contemporană, deschizînd căi noi în faţa umanităţii. Voi numi doar pe doi dintre ei : Albert Einstein şi Niels Bohr. Gîndirea logică şi adîncul umanism al acestor titani ai spiritului era copleşitoare. I-am văzut, i-am cunoscut de aproape. În timp ce lucram la busturile lor, îmi apăreau permanent într-o dublă ipostază : aceea de oameni geniali şi de simpli muritori totodată. Pot spune însă că mai presus de orice m-a impresionat etica lor desăvîrşită, spiritul lor de înaltă răspundere faţă de ei înşişi şi faţă de umanitate. Ireversibilitatea descoperirilor lor epocale, conştiinţa că este posibil ca în mîna unor forţe iresponsabile, cuceririle ştiinţei se pot transforma în adevărate calamităţi pentru omenire îi frămînta chinuitor pe Einstein şi pe Bohr. Dar citiţi-l azi pe Russel, pe Bernal sau Pauling, toţi sînt stăpîniţi de aceeaşi îngrijorare care se răsfrînge în rîndurile marilor mulţimi ce populează planeta noastră sub forma unor temeri legitime în faţa unui mare şi real pericol.

— Consideraţi că această stare de spirit îşi găseşte expresie şi în arta contemporană?

— Fără îndoială, artistul adevărat, pătruns de o profundă concepţie umanistă şi gata să-şi închine talentul unor ţeluri nobile, se situează pe poziţii înaintate, fiind conştient de răspunderile care îi revin ca om de cultură şi ca simplu cetăţean. Aşa era Enescu în muzică, aşa este Siqueiros în pictură, aşa aş vrea să fiu şi eu cunoscut de către contemporanii mei şi de posteritate. Ceea ce mă nelinişteşte ca artist este în prezent influenţa nefastă pe care o exercită asupra artei „psihoza fricii" alimentată de pregătirile militare intense şi de chemările la război, care se fac auzite într-o serie de ţări. Consider că, dincolo de exhibiţiile pur excentrice ale unor artişti care se vor originali cu orice preţ, o seamă de curente fals moderniste şi lamentabil confuze ce populează fraudulos lumea artei contemporane sînt expresiea cea mai elocventă a unui haos spiritual, produs nemijlocit al atmosferei defetiste, de blazare totală, sub semnul „marii spaime". Nu este vorba de acele căutări meritorii de drumuri noi în artă, chiar dacă la început ele apar prea îndrăzneţe. Mă refer concret la o serie de fabricate „artistice" care împinzesc numeroase expoziţii în Europa occidentală şi la noi în nord, dar mai ales în America. Multe din ele invocînd un aşa-zis limbaj neconvenţional se oferă ca simple compoziţii haotice, menite să marcheze o tristă şi totală lipsă de idei.

Discuţia se deplasează pe alt teren : generaţia tînără.

— De aproape cinci decenii îmi împletesc activitatea artistică neîntreruptă cu încercările de a fi un îndrumător neobosit al tinerilor pe drumul lor spre tainele artei. Cred că azi ceea ce are nevoie tineretul este tocmai conştiinţa răspunderii faţă de sine însuşi şi faţă de colectivitate. Este foarte greu de realizat un asemenea deziderat într-o lume bazată pe puterea banului, pe interese egoiste şi pe războaie, dar nu este imposibil, de vreme ce există deja un exemplu atît de convingător : spiritul în care este educată tînăra generaţie în ţările socialiste.

Nu sînt politician, ci doar un artist căruia nu-i poate fi indiferent cum şi încotro evoluează lucrurile în arena internaţională. Conştiinţa mă îndeamnă să reflectez alături de semenii mei asupra marilor probleme pe care viaţa însăşi mi le pune în faţă. De mulţi ani militez pentru o cunoaştere şi apropiere între ţări şi între popoare, indiferent de regimul de care ţin ele. Pot spune că sînt un călător fără prejudecăţi şi constant între Est şi Vest. Harald Isenstein vă roagă să transmiteţi, de aici de pe ţărmul Mării Baltice, României lui Enescu toată simpatia unui om de artă danez care n-a încetat să spere că o va vedea cu ochii într-o zi.

DIC. BABOIAN

R. P. UNGARĂ. — Lucrări pe şantierul metroului din Budapesta

pe scurt

● LA ZAGREB se desfăşoară reuniunea grupului de lucru „Pugwash" în problema securităţii europene. Din Republica Socialistă România, la reuniune participă Vladimir Hanga, profesor la Universitatea din Cluj. Participanţii dezbat diferite propuneri privind reducerea pericolului nuclear în Europa, îndeosebi crearea de zone fără arme nucleare din Scandinavia pînă în Balcani.

CONVORBIRILE BROWN — RAPACKI

● ÎN CAPITALA Marii Britanii, au avut loc convorbiri între ministrul de externe britanic, George Brown, şi ministrul afacerilor externe al Poloniei, Adam Rapacki, sosit la Londra într-o vizită oficială. Au fost abordate probleme privind securitatea în Europa, situaţia din Vietnam şi altele.

● LA LONDRA, a fost anunţată o remaniere a „Cabinetului fantomă" conservator. De fapt, o singură personalitate nouă intră în cabinet. Este vorba de Robert Carr, care devine purtător de cuvînt al opoziţiei în probleme sindicale. În rest, s-a procedat la o redistribuire a atribuţiilor unora din membrii Cabinetului.

● POTRIVIT ultimelor date oficiale publicate la Rio de Janeiro, inundaţiile şi alunecările de teren provocate de ploile torenţiale din ultimele zile au provocat în statul Guanabara, moartea a 224 de persoane, iar peste 8 000 de persoane au rămas fără adăpost. Un număr de 124 de cadavre au fost scoase de sub dărîmăturile unui bloc de locuinţe care s-a prăbuşit la Rio de Janeiro.

● ADUNAREA legislativă a provinciei canadiene Quebec, a adoptat o lege specială pentru a pune capăt grevei de şase săptămîni a învăţătorilor din această provincie. În baza legii, învăţătorii sînt lipsiţi „temporar" de dreptul la grevă.

Hotărîrea Adunării legislative a provocat vii proteste. Federaţia învăţătorilor din Canada, cuprinzînd peste 150 000 de membri, a dat publicităţii o declaraţie de solidaritate în care este subliniată hotărîrea federaţiei de a sprijini prin toate mijloacele, inclusiv prin declararea unei greve generale, lupta revendicativă a institutorilor din Quebec.

MANAGUA : SCOPUL UNEI ACUZĂRI

● DUPĂ cum transmite agenţia Prensa Latina, la Managua s-a anunţat că în închisoarea „La Aviacion" din capitala Nicaraguei, se află întemniţate 1 300 persoane, acuzate de a fi participat la tulburările ce au avut loc la 22 ianuarie în acest oraş. Preşedintele Nicaraguei, Lorenzo Guerrero, a acuzat miercuri mai mulţi lideri ai opoziţiei întemniţaţi, că ar fi plănuit asasinarea generalului Anastasio „Tachito" Somoza, care urmează să fie instalat în curînd în funcţia de preşedinte al ţării. În cercurile politice din Managua, se subliniază că acuzaţiile preşedintelui privind un pretins complot împotriva lui Somoza, au scopul de a nega dreptul principalilor fruntaşi politici ai opoziţiei din ţară, de a beneficia de o eventuală amnistie.

O. S. A.

Respingerea proiectului argentinean

Participanţii la conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai ţărilor membre ale O.S.A., reunită în prezent la Buenos Aires, au respins, cu 11 voturi, contra 6 şi 3 abţineri, proiectul argentinean de creare a unui Comitet militar permanent inter-american, cu sediul în S.U.A.

După cum apreciază agenţia REUTER, acest comitet ar putea constitui primul pas pe drumul creării unei forţe armate permanente în emisfera occidentală. Proiectul argentinean care fusese prezentat conferinţei vinerea trecută, a suscitat, de la început, numeroase obiecţii din partea majorităţii ţărilor latino-americane, care au văzut în el o încercare de a se atenta la principiile suveranităţii şi neintervenţiei.

Miercuri, după opt ore de dezbateri apreciate drept „furtunoase", Argentina a insistat ca proiectul să fie pus la vot. Un număr de 11 ţări (Venezuela, Ecuador, Republica Dominicană, Costa Rica, Uruguay, Chile, Haiti, Mexic, Guatemala, Peru şi Columbia) s-au pronunţat împotriva lui în timp ce Argentina, Nicaragua, Salvador, Honduras, Paraguay şi Brazilia l-au aprobat. Delegaţiile S.U.A., Panamei şi Boliviei s-au abţinut de la vot.

REZULTATELE PARŢIALE ALE ALEGERILOR DIN INDIA

Agenţia FRANCE PRESSE a anunţat joi la amiază noi rezultate parţiale ale alegerilor parlamentare din India.

Partidul de guvernămînt, Congresul Naţional Indian şi-a asigurat majoritatea absolută în statele Madhya, Pradesh, Mysore, Hariana şi Rajahstan.

Cu toate acestea, în capitala ţării, partidul de extremă dreaptă Jan Sangh a smuls partidului de guvernămînt majoritatea în Adunarea Legislativă provincială şi şase din cele şapte locuri ce revin capitalei în Camera populară a Parlamentului Indiei.

Potrivit noilor cifre, în Adunările Legislative ale statelor indiene au fost atribuite 1 613 locuri dintr-un total de 3 563. Din acestea, 773 au revenit partidului Congresul Naţional Indian.

Joi la prînz, în Camera populară a Parlamentului Indiei fuseseră atribuite 51 de locuri, din cele 521 prevăzute. Partidului Congresul Naţional Indian i-au revenit 33 de locuri iar partidului Jan Sangh — 16.

Campania electorală din Franţa

Campania electorală din Franţa a intrat în faza ei decisivă. Miercuri, au început la posturile de radio şi televiziune emisiunile de propagandă electorală rezervate conducătorilor principalelor formaţiuni politice care participă la bătălia alegerilor. Prima mare confruntare publică a actualei campanii s-a desfăşurat miercuri seara la Nevers între primul ministru Georges Pompidou şi Francois Mitterrand, liderul Federaţiei stîngii democratice şi socialiste. Cei doi vorbitori au expus programele respective şi au purtat o discuţie în contradictoriu asupr unctelor divergente.

R. P. D. COREEANĂ. — Imagine din atelierul de montaj al Uzinei de tractoare din Kyang.

Schimbare de stăpîni

Baza navală din Simonstown de lîngă Capetown va rămîne doar pentru moment fără stăpîn. Englezii care o transformaseră într-un punct strategic militar au hotărît să-şi retragă comandantul şef al bazei şi au dat ordin ultimei fregate să se pregătească pentru drum, în direcţia Angliei. Se pare că această măsură face parte din programul Londrei de renunţare la acele baze militare care sînt costisitoare şi nu mai prezintă un interes militar deosebit. Această măsură care urmează la scurt interval celei în legătură cu proiectata desfiinţare a bazei militare din Malta n-a mai surprins. Dar spre deosebire de cazul Malta afacerea Simonstown are un aspect inedit. Simonstown urmează să rămînă punct strategic sub directa supraveghere a autorităţilor de la Pretoria, care conform unui acord încheiat încă în 1955 aveau drepturi egale asupra bazei (fără ca angajarea militară a unuia dintre parteneri să se răsfrîngă implicit şi asupra celuilalt). Conducătorii Republicii sud Africane doresc să profite de retragerea Angliei. La convorbirile bilaterale care s-au purtat la Capetown s-a lăsat să se întrevadă posibilitatea acordării acestei baze... americanilor care preţuiesc mai mult decît oricînd orice colţişor de pămînt bun pentru decolarea bombardierelor lor. Autorităţile sud-africane vor avea, aşadar, un partener mai darnic. Dar pentru ce au nevoie S.U.A. de o bază în Republica Sud Africană ? Răspunsul este clar : împotriva ţărilor libere din Africa este pregătită această bază strategică de către promotorii politicii de apartheid şi de noii lor protectori.

Republica Sud-Africană a dat asigurări că vasele sub pavilion englez se vor bucura de aceleaşi condiţii ca şi cele americane. Căci, să nu uităm, Vorster continuă să mizeze şi pe bunăvoinţa Londrei.

D. TOPOR

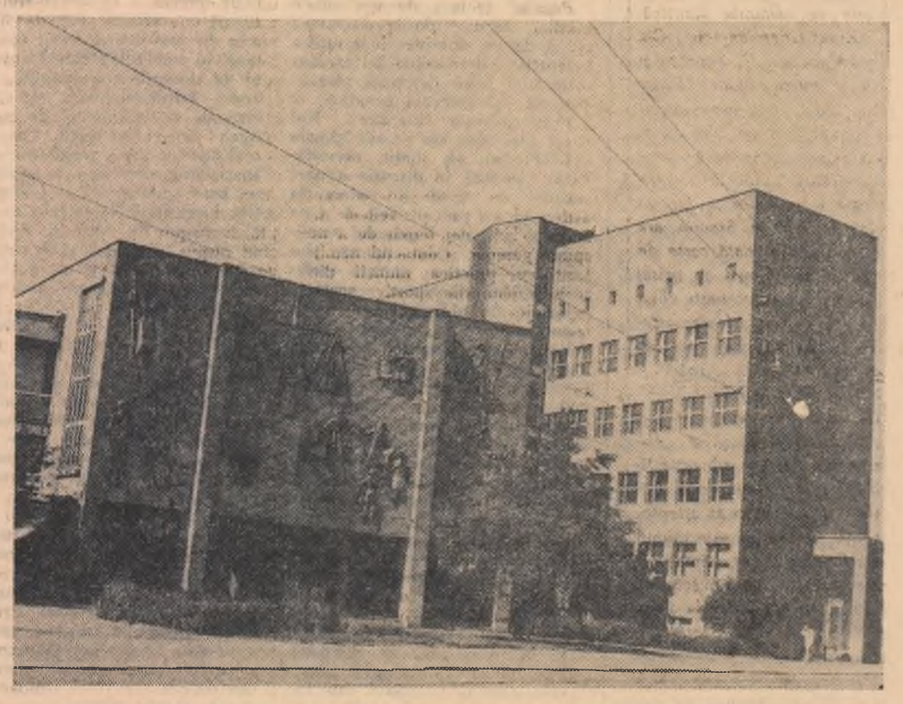

FINLANDA. — Şcoală din Helsinki.

Însemnări din Belgrad

Inginerii

Cînd l-am cunoscut pe Hvetkovic Dragan, acesta mi s-a recomandat într-un chip ce mi s-a părut curios :

— ...student în anul I al Facultăţii de electrotehnică din cadrul Universităţii din Belgrad...

— Poate că la... Politehnică, vreţi să spuneţi...

— Nu... de la Universitate. Dar de ce nedumerirea ?

Abia după o cumpănă de cîteva secunde, înţelegînd probabil obişnuinţa noastră de a-i vedea pe viitorii ingineri învăţînd strict la o facultate ori institut politehnic, proaspăta cunoştinţă a ţinut să ne suplbere oriec îndoială. Astfel, am aflat o particularitate a organizării învăţămîntului superior din Iugoslavia : facultăţile de profil inginesc ţin de universitate.

Socotind interesant aspectul activităţii de tip ştiinţifico-inginesc al Universităţii din Belgrad, am încercat să aflăm cîte ceva din acest domeniu vast. Unul din cele mai noi centre ştiinţifice ale Belgradului se află în Universitate : este vorba de Institutul de fizică, ale cărui laboratoare permit cercetări de o deosebită valoare. Dintre preocupări amintim cercetările cu caracter modern în domeniul plasmei, în fizica energiilor înalte etc. În fruntea Institutului de fizică al Universităţii se află renumitul fizician prof. dr. I. Savici, eminent om de ştiinţă, specialist în domeniul fizicii şi chimiei nucleare. O revistă ilustrată pe care mi-a arătat-o un student prezintă prin intermediul unor fotografii cîteva dintre „secretele" activităţii ştiinţifice a profesorului Savici : cercetări pentru detectarea hidrogenului greu (deuteriul) în hidrogenul natural.

Un alt eminent om de ştiinţă ce face parte din conducerea aceluiaşi institut este prof. dr. S. Ristici, care aflat în fruntea colectivului de lucru al laboratorului de spectroscopie asigură pe alt „front" intensificarea cercetării ştiinţifice în Universitate. Lucrări aflate în studiu : stabilirea unei metode originale care să permită analiza compoziţiei plasmei gazoase, punînd-o într-un cîmp magnetic. Pentru a avea o imagine şi mai cuprinzătoare a cercetării ştiinţifice în Universitate adăugăm şi alte teme : aplicaţii moderne ale ultrasunetelor, efectul Hall, lasere etc.

Şi totuşi, Universitatea rămîne... universitate. Preocupărilor de tip inginesc li se adaugă cele urmărind formarea cadrelor de specialişti umanişti.

CAROL ROMAN

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".